

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου».

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στην Αθήνα, στις 16 Φεβρουαρίου 2009, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο Ι

Πεδίο Εφαρμογής της Σύμβασης

Άρθρο 1

Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η Σύμβαση.

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα, τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2

Φόροι που καλύπτονται

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών του, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο επιβάλλονται.
2. Φόροι εισοδήματος και φόροι κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας καθώς και φόρων επί της υπεραξίας κεφαλαίου.
3. Οι υφιστάμενοι φόροι, επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση είναι ειδικότερα:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:

ι) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου φυσικών προσώπων,

- 12
- ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου νομικών προσώπων,
(στο εξής αποκαλούμενος ως «ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση του Αζερμπαϊτζάν :

- i) ο φόρος επί των κερδών των νομικών προσώπων,
ii) ο φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων,
iii) ο φόρος επί της περιουσίας,
(στο εξής αποκαλούμενος ως « φόρος του Αζερμπαϊτζάν»).

4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα ή σε αντικατάσταση των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιεσδήποτε ουσιαδεις μεταβολές έχουν επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

Κεφάλαιο II Ορισμοί

Άρθρο 3

Γενικοί ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν το κείμενο ορίζει διαφορετικά:

- α) ο όρος «Έδαφος», δηλώνει αντίστοιχα το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας ή το έδαφος της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν, όπως το κείμενο απαιτεί,
β) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνει τη Ελληνική Δημοκρατία ή την Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν , όπως ορίζει το κείμενο.
γ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.
δ) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρεία κεφαλαιουχικού χαρακτήρα.

ε) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» δηλώνουν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

στ) ο όρος, διεθνείς μεταφορές, σημαίνει οποιοδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος, εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ζ) ο όρος, υπήκοος, σημαίνει:

i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο το οποίο κατέχει την υπηκοότητα ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία ή ένωση που αποκτά τη νομική της υπόσταση από τους ισχύοντες νόμους σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

η) ο όρος, αρμόδια αρχή, σημαίνει:

i)) στην Ελληνική Δημοκρατία, τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του, και

ii) στο Αζερμπαϊτζάν τον Υπουργό Οικονομίας και τον Υπουργό των Φόρων

2. Όσον αφορά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης οποτεδήποτε, από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτή έχει, εκτός αν ορίζει διαφορετικά το κείμενο, την έννοια που έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής, σύμφωνα με την νομοθεσία αυτού του Κράτους σχετικά με τους φόρους που αποτελούν το αντικείμενο της Σύμβασης, οποιαδήποτε έννοια αποδίδεται σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία αυτού του Κράτους, υπερισχύει εκείνης της έννοιας, που αποδίδεται σε αυτό τον όρο, σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Κάτοικος

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» δηλώνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, είναι υπόχρεο φορολογίας σε αυτό λόγω της κατοικίας του, τόπου διαμονής του, τόπου εγγραφής του, τόπου διοίκησης των δραστηριοτήτων του ή οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης, και επίσης περιλαμβάνει αυτό το Κράτος και οποιαδήποτε διοικητική-γεωγραφική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Αυτός, ο όρος, όμως δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε εισόδημα από πηγές αυτού του Κράτους ή κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό.

2. Εάν εξαιτίας των διατάξεων της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

α) θεωρείται ότι είναι αποκλειστικά κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Εάν αυτός διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους όπου έχει την συνήθη διαμονή του.

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά τότε οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαίο διακανονισμό.

3. Εάν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται αποκλειστικά κάτοικος του Κράτους, στο οποίο έχει καταχωρηθεί και βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης του. Εάν ο τόπος καταγραφής και ο τόπος άσκησης πραγματικής διοίκησης δεν είναι το ίδιο

15
Συμβαλλόμενο Κράτος, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

Άρθρο 5

Μόνιμη εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες της επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

α) έδρα διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο,

στ) εγκατάσταση ή υποδομή ή σκάφος ή οποιοδήποτε άλλο μέρος το οποίο χρησιμοποιείται για την εξερεύνηση των φυσικών πόρων,

ζ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» θεωρείται επίσης ότι περιλαμβάνει:

α) ένα εργοτάξιο, ή έργο κατασκευής, ή συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες επίβλεψης συνδεόμενες με αυτά, αλλά μόνο όταν τέτοιο εργοτάξιο ή έργο κατασκευής ή δραστηριότητες διαρκούν για περισσότερους από εννέα (9) μήνες,

β) την παροχή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των συμβουλευτικών υπηρεσιών, από μία επιχείρηση μέσω υπαλλήλων ή άλλου προσωπικού που απασχολείται από την επιχείρηση για το σκοπό αυτό, αλλά μόνο εφόσον οι δραστηριότητες αυτής της φύσης διαρκούν (για το ίδιο ή συνδεόμενο έργο), εντός της χώρας για περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν αθροιστικά τους έξι (6) μήνες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη (12) περίοδο.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) την χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης ή έκθεσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση.

β) την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης ή έκθεσης,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή την συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση,

ε) την διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση εκ μέρους της επιχείρησης, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,

στ) την διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους από α) έως ε), υπό την προϋπόθεση ότι η συνολική δραστηριότητα στον εν λόγω καθορισμένο τόπο που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 όταν ένα πρόσωπο - εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 7 - ενεργεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για λογαριασμό μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος αναφορικά με οποιεσδήποτε δραστηριότητες τις οποίες το πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει για την επιχείρηση, εάν ένα τέτοιο πρόσωπο:

α) έχει εξουσιοδότηση και ενεργεί συστηματικά βάσει αυτής να καταρτίζει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης, εκτός εάν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται σε αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, αν ασκούνται μέσω ενός σταθερού τόπου εργασιών, δεν καθιστούν αυτό το σταθερό τόπο εργασιών μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου, ή

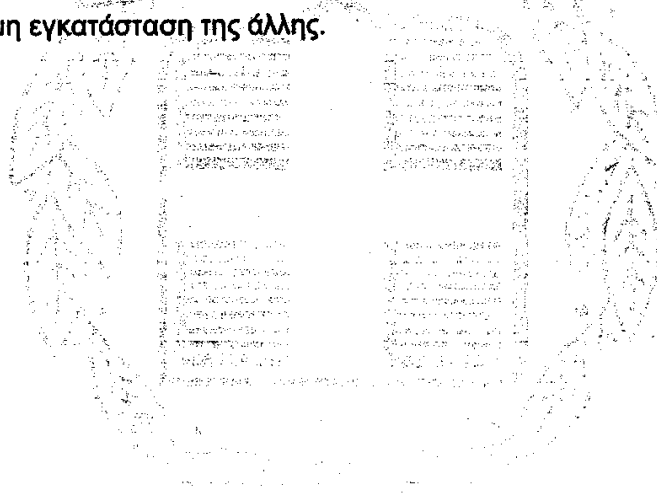
β) είναι εξουσιοδοτημένο να διαπραγματεύεται όλα τα στοιχεία και τις λεπτομέρειες ενός συμβολαίου, με τρόπο που δεσμεύει την επιχείρηση, μπορεί να ειπωθεί ότι ασκεί αυτή την εξουσία στο Συμβαλλόμενο Κράτος, ακόμη και αν το συμβόλαιο υπογράφεται από άλλο πρόσωπο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο εδράζεται η επιχείρηση,

12
γ) δεν έχει τέτοια εξουσιοδότηση, αλλά συστηματικά διατηρεί στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων από τα οποία κανονικά διενεργεί παραδόσεις αγαθών ή εμπορευμάτων για λογαριασμό της επιχείρησης.

6. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του άρθρου, μια ασφαλιστική εταιρεία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, εξαιρουμένης της ανασφάλισης, θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν εισπράττει ασφάλιστρα στο έδαφος αυτού του άλλου Κράτους ή ασφαλίζει κινδύνους σε αυτό μέσω ενός προσώπου, το οποίο δεν είναι ανεξάρτητος πράκτορας για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7.

7. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνον επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητά τους.

8. Το γεγονός ότι μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή που διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλον τρόπο) αυτό και μόνο δεν καθιστά την μία από τις δύο εταιρίες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Φορολογία Εισοδήματος

Άρθρο 6

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (περιλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια που ορίζεται από την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος σε κάθε περίπτωση περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και τη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν μεταβλητές ή σταθερές προσόδους ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, βάρκες και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης και για εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιάς επιχείρησης και για το εισόδημα από ακίνητη περιουσία η οποία χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Κέρδη επιχειρήσεων

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που εδράζεται σε αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει ή διεξήγαγε εργασίες ως ανωτέρω τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν

να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται σε αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία εκτιμάται ότι θα πραγματοποιούσε, εάν αυτή ήταν μια ξεχωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που εμπλέκεται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση

3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων υψηλόβαθμων στελεχών και γενικών διοικητικών εξόδων που προκύπτουν, είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, είτε αλλού.

4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που αποδίδονται σε μία μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Παρόλα αυτά, όμως η υιοθετηθείσα μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.

5. Για τους σκοπούς των ανωτέρω παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στην μόνιμη εγκατάσταση προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε έτος, εκτός εάν υπάρχει ικανός και επαρκής λόγος για το αντίθετο.

6. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος, για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα άρθρα της παρούσας Συμφωνίας, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο έχουν νηολογηθεί τα πλοία.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1, κέρδη που αποκτά επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
3. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε «Pool», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9

Συνδεδεμένες επιχειρήσεις

1. Αν:

α) επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μίας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους

και σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη, τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτή της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου

Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους, αν οι όροι που έχουν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων είναι οι ίδιοι με εκείνους που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος, προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σε αυτό το Κράτος, επί εκείνων των κερδών. Κατά τον προσδιορισμό μιας τέτοιας αναπροσαρμογής πρέπει να ληφθούν υπόψη οι λοιπές διατάξεις αυτής της Συμφωνίας και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευονται η μία την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10

Μερίσματα

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Εν τούτοις όμως, τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο, δεν υπερβαίνει το 8% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.
Η παράγραφος αυτή δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε ότι αφορά τα κέρδη από τα οποία πληρώνονται τα μερίσματα.
3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση, όπως το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία

που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης, που εδράζεται σε αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες στο άλλο Κράτος μέσω μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή (holding), σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 και 14 ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δύναται να μην επιβάλλει φόρο επί των μερισμάτων που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός εάν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή εάν η συμμετοχή (holding), για λογαριασμό της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11

Τόκοι

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορούν, όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους, αυτού, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 8% του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκος που προκύπτει:

- α) στην Ελληνική Δημοκρατία και πληρώνεται στην Κυβέρνηση της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν εξαιρείται του ελληνικού φόρου,
- β) στη Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν και πληρώνεται στην Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, εξαιρείται του αζερικού φόρου,

4. Ο όρος «τόκος», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη οποιασδήποτε μορφής, ανεξάρτητα αν οι απαιτήσεις αυτές ασφαρίζονται ή όχι με υποθήκη, ή παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ειδικότερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομόλογα και ομολογίες περιλαμβανομένων των δώρων, (premiums), και βραβείων που συνεπάγονται τα παραπάνω χρεόγραφα, ομόλογα και ομολογίες. Προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής δεν θεωρούνται τόκοι για τους σκοπούς του Άρθρου αυτού.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό, ή παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που υφίσταται σε αυτό και η απαίτηση του χρέους, σε σχέση με την οποία καταβάλλεται ο τόκος, συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 7 ή 14 ανάλογα με την περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Εάν όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλεται ο τόκος και αυτός ο τόκος επιβαρύνει αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτός ο τόκος θεωρείται ότι προκύπτει στο Κράτος που υφίσταται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντα και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο μπορεί να είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντα και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο αναφερθέν ποσό. Σε αυτή την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με τους νόμους εκάστου καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσα Συμφωνίας.

Άρθρο 12

Δικαιώματα

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Εν τούτοις τέτοια δικαιώματα μπορούν επίσης να φορολογηθούν στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 8% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων.
3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα, για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών ή μαγνητοταινιών ή δίσκων αναπαραγωγής για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που εδράζεται σε αυτό ή παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό το Κράτος και το δικαίωμα ή η περιουσία, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτή την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.
5. Δικαιώματα θεωρείται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Εάν όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι κάτοικος ή όχι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή

25
την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά, θεωρείται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένων υπόψη της χρήσης, τού δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο μπορεί να είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο σύμφωνα με την νομοθεσία εκάστου Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 13

Ωφέλεια από κεφάλαιο

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους λόγω της εκποίησης ακινήτου περιουσίας, όπως καθορίζεται στο Άρθρο 6, και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους λόγω της εκποίησης μετοχών ή άλλων εταιρικών δικαιωμάτων σε μία εταιρεία, της οποίας το 50% ή περισσότερο των περιουσιακών της στοιχείων, άμεσα ή έμμεσα αποτελούνται από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
3. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας, που αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός

Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

4. Ωφέλεια που αποκτάται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους λόγω της εκποίησης πλοίων ή αεροσκαφών, που εκτελούν διεθνείς μεταφορές, ή εκποίησης κινητής περιουσίας, που συνδέεται με τη λειτουργία αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8 της Συμφωνίας αυτής.

4. Ωφέλεια λόγω της εκποίησης οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2,3 και 4 φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου ο εκποιών είναι κάτοικος.

Άρθρο 14

Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους λόγω παροχής επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων ανεξάρτητων δραστηριοτήτων φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός των παρακάτω περιπτώσεων, για τις οποίες τέτοιο εισόδημα μπορεί επίσης να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος:

- α) εάν ο κάτοικος αυτός διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος με σκοπό την άσκηση των δραστηριοτήτων του. Σε αυτή την περίπτωση μόνο το εισόδημα που αποδίδεται σε αυτήν την καθορισμένη βάση μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ή
- β) εάν ο κάτοικος αυτός είναι παρών στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που ισούνται ή υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο, η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος. Σε αυτήν την περίπτωση μπορεί να φορολογηθεί μόνο το

εισόδημα που αποκτάται από την άσκηση αυτών των δραστηριοτήτων σε αυτό το άλλο Κράτος,

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες», περιλαμβάνει ειδικότερα μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και μη εξαρτημένες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων, λογιστών και ελεγκτών.

Άρθρο 15

ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Εάν η απασχόληση ασκείται με αυτό τον τρόπο, η αμοιβή που αποκτάται από αυτή μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος είναι παρών στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 (εκατόν ογδόντα τρεις), μέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν επιβαρύνει την μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξαρτήτως των προηγούμενων διατάξεων αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται έναντι απασχόλησης που παρέχεται επί πλοίου ή αεροσκάφους μιάς επιχείρησης Συμβαλλόμενου Κράτους, που δραστηριοποιείται σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή επιβλέποντος Συμβουλίου ή άλλου παρόμοιου οργάνου μιας εταιρίας, που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας σε θέατρο, κινηματογράφο, βαριετέ, ή καλλιτέχνης ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή ως μουσικός ή ως αθλητής, λόγω της άσκησης αυτών των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Εάν το εισόδημα που προέρχεται από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή από αθλητή, υπό την ιδιότητα αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14, και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.
3. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2, εισόδημα που αποκτάται από δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι οποίες εκτελούνται στα πλαίσια καλλιτεχνικής συμφωνίας ή συμφωνίας μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών εξαιρείται από το φόρο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο πραγματοποιούνται οι δραστηριότητες, υπό την προϋπόθεση ότι η επίσκεψη σε αυτό το Κράτος χρηματοδοτείται ολοκληρωτικά ή κατά ένα μεγάλο μέρος από κρατικά κεφάλαια του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή μιάς διοικητικής- γεωγραφικής υποδιαίρεσης ή τοπικής αρχής αυτού.

Άρθρο 18 ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές, που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι προηγούμενης απασχόλησης του, μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19 ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από την σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια διοικητική- γεωγραφική υποδιάρθρωση ή μια τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή την υποδιάρθρωση του ή την τοπική του αρχή, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Εν τούτοις, τέτοιοι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εφόσον οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο, ως κάτοικος αυτού του άλλου Κράτους :

- i) είναι υπήκοος αυτού του άλλου Κράτους ή
- ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή από διοικητική- γεωγραφική υποδιάρθρωση του ή μια τοπική αρχή του ή από επενδυτικά ταμεία που συστάθηκαν σε αυτό πρὸς ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς μια πολιτική υποδιάρθρωση αυτού ή προς μια τοπική αρχή αυτού, φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Ωστόσο η σύνταξη αυτή, φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16, και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και σε συντάξεις, έναντι υπηρεσιών που συνδέονται με

επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση αυτού ή μια τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20

Σπουδαστές

Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβαση του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα χρηματικά αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Κράτους.

Άρθρο 21

ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, η φορολογική μεταχείριση των οποίων δεν ρυθμίζεται στα προηγούμενα Άρθρα αυτής της Συμφωνίας, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.
2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν έχουν εφαρμογή σε εισόδημα, διάφορο του εισοδήματος από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στη παράγραφο 2 του Άρθρου 6, εάν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ως κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που εδράζεται σ' αυτό ή ασκεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες υπηρεσίες από μια καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή περιουσία σε σχέση με τα οποία καταβάλλεται το εισόδημα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με μια τέτοια μόνιμη εγκατάσταση ή μια τέτοια καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.
3. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2, εισόδημα με τη μορφή κερδών από χαρτοπαιξία και τυχερά παιχνίδια, που προκύπτει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογηθεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 22

Κεφάλαιο

1. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από ακίνητη περιουσία όπως αναφέρεται στο Άρθρο 6, το οποίο ανήκει σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από κινητή περιουσία που αποτελεί τμήμα της επιχειρηματικής περιουσίας μίας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία συνδεδεμένη με σταθερή βάση την οποία διαθέτει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, για το σκοπό της άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος.
3. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από πλοία ή αεροσκάφη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους που λειτουργούν σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση τέτοιων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο τα κέρδη από την λειτουργία των ανωτέρω αναφερθέντων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8.
4. Όλα τα άλλα στοιχεία του κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 23

Μέθοδοι για την αποφυγή της διπλής φορολογίας

1. Εάν κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο μνημονευόμενο Κράτος παραχωρεί:

α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο με το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος,

β) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου αυτού του κατοίκου ποσό ίσο με το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Μια τέτοια έκπτωση, σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί να υπερβαίνει, το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίστηκε προτού δοθεί η έκπτωση, η οποία αντιστοιχεί, σε εισόδημα ή σε κεφάλαιο το οποίο μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, ανάλογα με την περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Μη διακριτική μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιοδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία ή τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν, οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα αναφορικά με την κατοικία. Η διάταξη αυτή, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, έχει εφαρμογή επίσης σε πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Πρόσωπα άνευ υπηκοότητας που είναι κάτοικοι του ενός Συμβαλλομένου Κράτους δεν υπόκεινται, σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερη επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές με αυτή επιβαρύνσεις στις οποίες υπόκειται ή μπορεί να υπαχθεί ο υπήκοος του εν λόγω Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα σε σχέση με τη κατοικία.

3. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή στο άλλο αυτό Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους που επιδίδονται στις ίδιες δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Εξαιρουμένων των περιπτώσεων, κατά τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 6 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές, που καταβάλλονται από επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό τον προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, εκπίπτουν με τους ίδιους όρους ως αν είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους. Παρομοίως οποιεσδήποτε οφειλές μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, για το σκοπό του υπολογισμού του φορολογητέου κεφαλαίου μιας τέτοιας επιχείρησης, αναγνωρίζονται ως έκπτωση με τους ίδιους όρους, ως να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου μνημονευθέντος κράτους.

5. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες υποβάλλονται ή μπορούν να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις, του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε φόρους κάθε είδους και μορφής ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2.

Άρθρο 25

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Οσάκις ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να φέρει την υπόθεσή του ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται γι' αυτό το πρόσωπο η παράγραφος 1 του Άρθρου 24, ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.
2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν η ένσταση θεωρηθεί απ' αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.
3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να διαβουλεύονται με σκοπό την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.
4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, μέσω μικτής επιτροπής που αποτελείται από τους ίδιους ή τους εκπροσώπους τους με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών που αφορούν φόρους κάθε είδους και περιγραφής που επιβάλλονται για λογαριασμό των Συμβαλλομένων Κρατών, ή των διοικητικών - γεωγραφικών τους υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών αυτών, στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τα Άρθρα 1 και 2. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων), που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που αναφέρονται στην πρώτη πρόταση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

- α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα διαφορετικά της νομοθεσίας και της διοικητικής πρακτικής αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή διαδικασία παραγωγής ή πληροφορία, η αποκάλυψη της οποίας θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Συνδρομή στην είσπραξη

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν να παρέχουν βοήθεια το ένα στο άλλο κατά την είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων. Η βοήθεια αυτή δεν περιορίζεται από τα Άρθρα 1 και 2. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να διευθετούν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του Άρθρου.

2. Ο όρος «φορολογική απαίτηση», όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο σημαίνει χρηματικό ποσό με τη μορφή φόρου κάθε είδους και περιγραφής που επιβάλλεται για λογαριασμό των Συμβαλλομένων Κρατών, ή των διοικητικών-γεωγραφικών υποδιαιρέσεων τους ή τοπικών αρχών, στο βαθμό που η φορολογία τους δεν είναι αντίθετη με την παρούσα Σύμβαση ή με οποιοδήποτε άλλο όργανο στο οποίο τα Συμβαλλόμενα Κράτη είναι μέλη, καθώς επίσης τόκο, διοικητικές ποινές και εξόδα είσπραξης ή εξόδα συντηρητικών μέτρων που σχετίζονται με τέτοια ποσά.

3. Όταν μία φορολογική απαίτηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, που επιβάλλεται κατ' εφαρμογή των νόμων αυτού του Κράτους, απευθύνεται σε ένα πρόσωπο, το οποίο, τη δεδομένη χρονική στιγμή, δεν δύναται σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, να εμποδίσει την είσπραξη του, αυτή η φορολογική απαίτηση, μετά από αίτηση της αρμόδιας αρχής αυτού του Κράτους, γίνεται αποδεκτή για τους σκοπούς της είσπραξης από την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Αυτή η φορολογική απαίτηση εισπράττεται από αυτό το άλλο Κράτος σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του που εφαρμόζονται για την επιβολή και την είσπραξη των δικών του φόρων όπως ακριβώς η φορολογική απαίτηση να ήταν φορολογική απαίτηση αυτού του άλλου Κράτους.

4. Όταν μια φορολογική απαίτηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους είναι έσοδο για λογαριασμό του οποίου αυτό το Κράτος μπορεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, να πάρει συντηρητικά μέτρα με σκοπό τη διασφάλιση της είσπραξης, για αυτή τη φορολογική απαίτηση είναι δυνατόν μετά από αίτηση της αρμόδιας αρχής αυτού του Κράτους, να ληφθούν συντηρητικά μέτρα από την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Αυτό το άλλο Κράτος επιβάλλει συντηρητικά μέτρα για λογαριασμό αυτής της φορολογικής απαίτησης σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του, ως αυτή η φορολογική απαίτηση να ήταν φορολογική απαίτηση αυτού του άλλου Κράτους ακόμη και αν τη δεδομένη χρονική στιγμή, που εφαρμόζονται τέτοια μέτρα, η φορολογική απαίτηση δεν επιβάλλεται στο πρώτο

αναφερόμενο Κράτος ή ανήκει σε άτομο το οποίο έχει δικαίωμα να εμποδίσει την είσπραξη του.

5. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4, μια φορολογική απαίτηση η οποία είναι αποδεκτή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για τους σκοπούς των παραγράφων 3 και 4 δεν υπόκειται σε αυτό το Κράτος, στους χρονικούς περιορισμούς ή σε οποιεσδήποτε προτεραιότητες που εφαρμόζονται σε μία φορολογική απαίτηση, σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους λόγω της φύσης της. Επιπρόσθετα μία φορολογική απαίτηση που γίνεται αποδεκτή από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, για τους σκοπούς των παραγράφων 3 και 4, δεν μπορεί να έχει, σε αυτό το Κράτος, οποιαδήποτε προτεραιότητα εφαρμόζεται σε αυτή τη φορολογική απαίτηση σύμφωνα με τη νομοθεσία του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

6. Προσφυγές σχετικές με την ύπαρξη, την εγκυρότητα ή το μέγεθος μιας φορολογικής απαίτησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν είναι δυνατόν να εκδικάζονται από τα δικαστήρια ή τα διοικητικά όργανα του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

7. Όταν, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, μετά από αίτηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 και πριν το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εισπράξει και μεταβιβάσει τη σχετική φορολογική απαίτηση στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος, αυτή η απαίτηση παύει να υφίσταται:

α) στην περίπτωση αίτησης σύμφωνα με την παράγραφο 3, μια φορολογική απαίτηση του πρώτου μνημονευόμενου κράτους, η οποία εφαρμόζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους και κατέχεται από πρόσωπο το οποίο, την δεδομένη χρονική στιγμή, δεν είναι δυνατόν σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, να εμποδίσει την είσπραξη, ή

β) στη περίπτωση αίτησης σύμφωνα με την παράγραφο 4, μια φορολογική απαίτηση του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους για λογαριασμό της οποίας αυτό το Κράτος μπορεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία του, να πάρει συντηρητικά μέτρα με σκοπό να διασφαλίσει την είσπραξη.

η αρμόδια αρχή του πρώτου μνημονευόμενου Κράτους γνωστοποιεί έγκαιρα την αρμόδια αρχή του άλλου Κράτους σχετικά με αυτό το γεγονός, και κατά την επιλογή αυτού του άλλου Κράτους, το πρώτο μνημονευόμενο Κράτος είτε αναβάλλει ή αποσύρει την αίτηση του.

8. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν θεωρείται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

- α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα σε αντιδιαστολή με τη νομοθεσία και την διοικητική πρακτική αυτού του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,
- β) να λαμβάνει μέτρα, τα οποία θα ήταν αντίθετα με τον κανόνα δημόσιας τάξης(public order),
- γ) να παρέχει βοήθεια, αν το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν έχει εφαρμόσει όλα τα λογικά μέτρα είσπραξης ή συντηρητικά μέτρα, όπως απαιτεί η περίπτωση, που είναι διαθέσιμα σύμφωνα με τη νομοθεσία του ή τη διοικητική του πρακτική,
- δ) να παρέχει βοήθεια σε αυτές τις περιπτώσεις όπου προκύπτει δυσανάλογο βάρος στη διοίκηση σε σχέση με το ευεργέτημα που αποκτάται από το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 28

ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Κανένα άρθρο αυτής της Σύμβασης δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Θέση σε ισχύ

1. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιούν, εγγράφως, το ένα στο άλλο, μέσω της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των απαιτούμενων διαδικασιών, σύμφωνα με την εσωτερική τους νομοθεσία.
2. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία της παραλαβής της τελευταίας γνωστοποίησης και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη:

- α) σε σχέση με τους φόρους που παρακρατούνται στη πηγή, για λογαριασμό ποσών που πληρώθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο η Συμφωνία αυτή τέθηκε σε ισχύ και
- β) σε σχέση με άλλους φόρους, για οικονομικά έτη που αρχίζουν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό στο οποίο η Συμφωνία τέθηκε σε ισχύ.

Άρθρο 30

ΛΗΞΗ

Η Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Το καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει τη Σύμβαση, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία μέσω της διπλωματικής οδού τουλάχιστον έξι μήνες πριν το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει μετά το πέρας πέντε ετών από την ημερομηνία της θέσης σε ισχύ αυτής της Συμφωνίας.

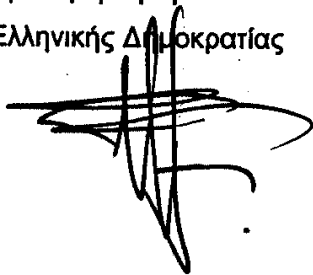
Σε αυτή την περίπτωση, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

- α) σε σχέση με τους φόρους που παρακρατούνται στη πηγή, για λογαριασμό ποσών που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου, του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία, και
- β) αναφορικά με τους άλλους φόρους για καταβληθέντα ποσά της περιόδου που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο επιδόθηκε η έγγραφη καταγγελία.

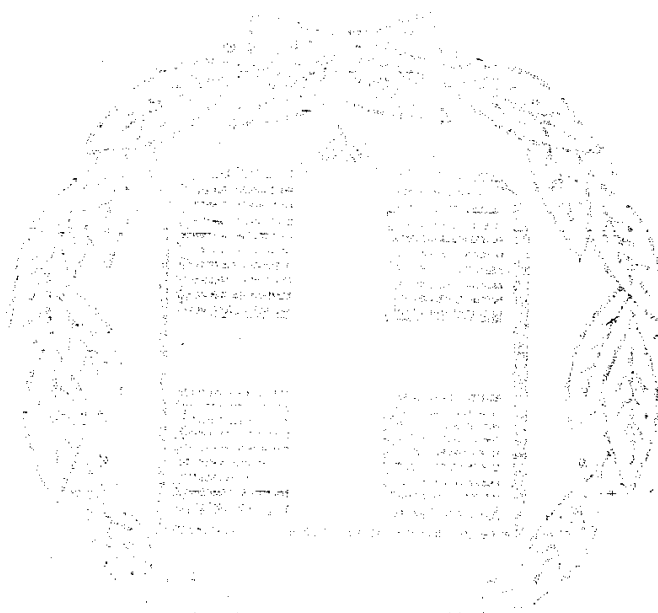
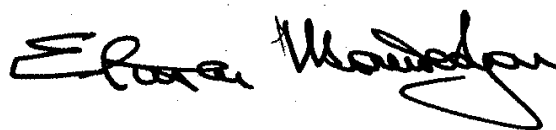
Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω οι αντιπρόσωποι των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στην Αθήνα στις 16 Φεβρουαρίου του 2009 στην ελληνική, αζερική και αγγλική γλώσσα, Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Το αγγλικό κείμενο υπερισχύει, σε περίπτωση διαφορετικής ερμηνείας.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας

Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας
Αζερμπαϊτζάν

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Κατά την υπογραφή της παρούσας Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας του Αζερμπαϊτζάν για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου οι υπογράφωντες συμφώνησαν ότι οι ακόλουθες διατάξεις αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της Συμφωνίας.

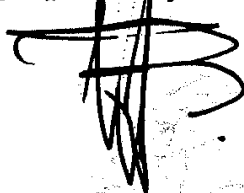
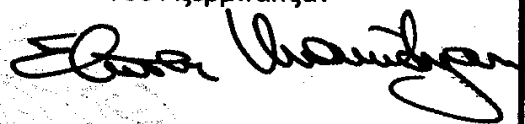
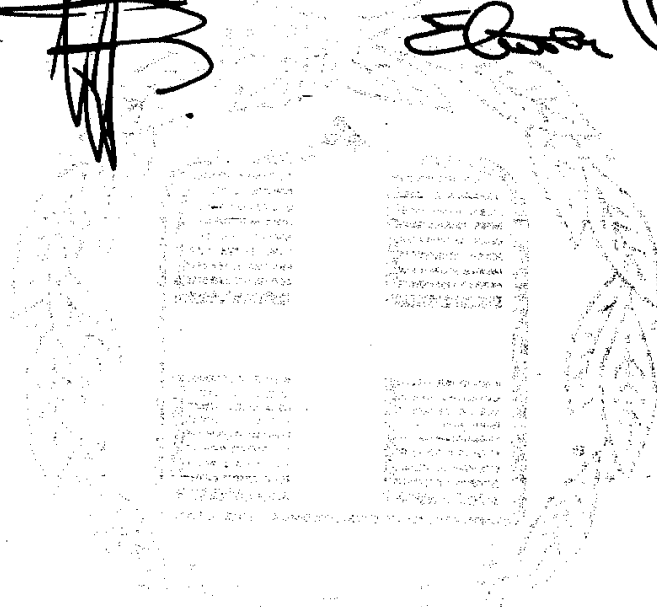
Είναι ευνόητο ότι οι πληρωμές από την εκμίσθωση πλοίων ή αεροσκαφών κενών φορτίου σε έκτακτα δρομολόγια θεωρούνται δικαιώματα.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι αντιπρόσωποι των δύο Κρατών, δεόντως εξουσιοδοτημένοι για αυτό, υπέγραψαν αυτό το Πρωτόκολλο.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στην Αθήνα στις 16 Φεβρουαρίου του 2009, στην ελληνική, αζερική και αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Το αγγλικό κείμενο υπερισχύει, σε περίπτωση αμφιβολίας.

Για την Κυβέρνηση της
Ελληνικής Δημοκρατίας

Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας
Του Αζερμπαϊτζάν

CONVENTION**BETWEEN**

**THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN**

**FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

The Government of the Hellenic Republic
and
The Government of the Republic of Azerbaijan

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

CHAPTER I SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1 PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2 TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its administrative territorial subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the case of the Hellenic Republic:
 - (i) the income and capital tax on natural persons;
 - (ii) the income and capital tax on legal persons;(hereinafter referred to as "Hellenic tax").
 - b) in Azerbaijan:
 - (i) the tax on profit of legal persons;
 - (ii) the income tax on physical persons;
 - (iii) the tax on property;(hereinafter referred to as "Azerbaijan tax").
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes, which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II DEFINITIONS

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "Territory" means respectively the territory of the Hellenic Republic or the territory of the Republic of Azerbaijan;

- b) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Republic of Azerbaijan or Hellenic Republic, as the context requires;
 - c) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - d) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - e) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - f) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - g) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - h) the term "competent authority" means:
 - (i) in Hellenic Republic: Minister of Economy & Finance or his authorized representative ;
 - (ii) in Azerbaijan: the Ministry of Finance and the Ministry of Taxes
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of registration, place of effective management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any administrative-territorial subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (center of vital interests);
 - b) if the State in which he has his center of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in

- 45
- either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State where it is registered and in which its place of effective management is situated. If the place of registration and the place of effective management are not the same Contracting State the competent authorities of the Contracting States shall endeavor to settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop;
 - f) an installation, or structure or vessel or any other place used for the exploration of natural resources;
 - g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. The term "permanent establishment" shall also be deemed to include:
 - a) a building site or construction or installation project, or supervisory activities, connected with them, but only if such site, project or activities continue for more than nine (9) months;
 - b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through its employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of that nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more than six (6) months within any twelve-month (12) period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods

- b) or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
- 5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies - is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:
 - a) has and habitually exercises in that State on authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
 - b) is authorized to negotiate all elements and details of a contract in a way binding on the enterprise, can be said to exercise the authority in the Contracting State, even if the contract is signed by another person in the other Contracting State in which the enterprise is situated;
 - c) has no such authority, but habitually maintains in the first - mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.
- 6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.
- 7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
- 8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State,

or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III TAXATION OF INCOME

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7 BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on or has carried on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

- 48
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State, in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
 4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
 5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
 6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived from the operation of ships engaged in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ships are registered.
2. Subject to the provisions of paragraph 1, profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ship in international traffic, shall be taxable only in that Contracting State.
3. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
4. The provisions of paragraph 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but

for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company, which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed eight per cent (8%) of gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of

which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed eight per cent (8%) of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in:
 - a) the Hellenic Republic and paid to the Government of the Republic of Azerbaijan shall be exempted from the Hellenic tax;
 - b) the Republic of Azerbaijan and paid to the Government of the Hellenic Republic shall be exempted from the Azerbaijan tax.
4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the

beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed eight per cent (8%) of the gross amount of royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematography films and films or tapes for television or radio broadcasting or broadcasting by satellite, cables, optical fibres or similar technology used for broadcasting, magnetic tapes, discs or laser discs, computer software, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer

and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in a company 50% or more the assets of which directly or indirectly consists of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable according to the provisions of Article 8.
5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
 - b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in

that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists, accountants and auditors.

Article 15 DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

Article 16 DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or the supervisory board, or any similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17 ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, variety, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson itself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income derived from activities referred to in paragraph 1 performed under a cultural agreement or arrangement between the Contracting State shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activities are exercised if the visit to that State is wholly or substantially supported by public funds of the other Contracting State or of an administrative-territorial or local authority thereof.

Article 18 PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19 GOVERNMENT SERVICE

1.
 - a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or an administrative-territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2.
 - a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or an administrative-territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16, and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or an administrative-territorial subdivision or a local authority thereof.

55

Article 20
STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income in the form of winnings from gambling and lotteries, arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

CHAPTER IV
TAXATION OF CAPITAL

Article 22
CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that

other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V METHOD FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23 METHOD FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Where a resident of a Contracting State derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first - mentioned State shall allow:

- a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in that other State,
- b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in that other State.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in that other State.

CHAPTER VI SPECIAL PROVISIONS

Article 24 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

- 52
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
 3. The taxation on a permanent establishment, which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, relieves and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
 4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
 5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
 6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be

justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation, which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26 EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their administrative - territorial or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in the first sentence. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27
ASSISTANCE IN THE COLLECTION OF TAXES

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their administrative-territorial subdivisions or local authorities, insofar as the taxation there under is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount.
3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other State.
4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.
6. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.
7. Where, at any time after a request has been made by a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and

**CHAPTER VII
FINAL PROVISIONS**

**Article 29
ENTRY INTO FORCE**

1. Each of the Contracting States shall notify in written form the other through diplomatic channels on the completion of the necessary internal state procedures.
2. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the last notification and its provisions shall have effect in both Contracting States:
 - a) in respect of taxes withheld at source - for amounts paid or credited on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force;
 - b) in respect of other taxes - for amounts of taxes charged during period beginning on the first day of January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

**Article 30
TERMINATION**

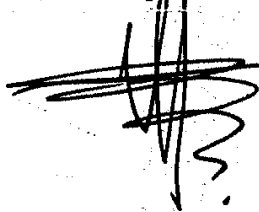
This Convention shall remain in force until terminated by any of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention by giving a written notice of termination through diplomatic channels at least six months before the end of any calendar year after expiration of the 5-years period from the date on which the Convention enters into force. In such case, the Convention shall cease to have effect:

- a) in respect of taxes withheld at source - for amounts paid or credited on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the notice of termination of Convention is given;
- b) in respect of other taxes - for amounts of taxes charged during period beginning on the first day of January of the calendar year next following that in which the notice of termination of Convention is given.

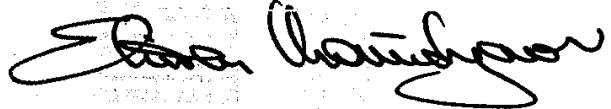
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate in Athens on the 16th of February of 2009 in the Greek, Azerbaijani, and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence in interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the
Hellenic Republic

For the Government of the Republic
of Azerbaijan

PROTOCOL

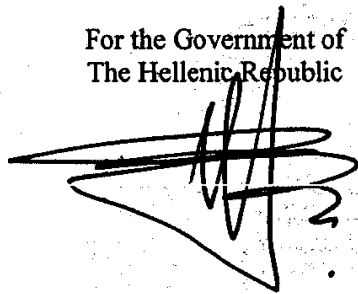
At the moment of signing this Convention between the Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Azerbaijan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed upon the following provision which shall form an integral part of the Convention.

It is understood that payments from leasing a ship or aircraft on a bareboat charter basis will be treated as royalties.

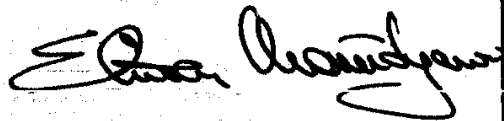
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

DONE in duplicate in Athens on the 16th of February of 2009, in the Greek, Azerbaijani, and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence in interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of
The Hellenic Republic

A stylized, abstract signature consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the left.

For the Government
of the Republic of Azerbaijan

A cursive signature in dark ink, appearing to read 'E. Qasimov' followed by a long, sweeping flourish.

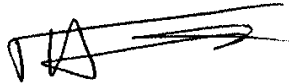
Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 29 παράγραφος 2 αυτής.

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2010

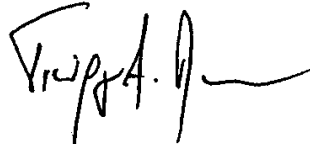
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ & ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Α.Τ. ΚΑΤΣΕΛΗ